

Iwona Dąbrowska

Radzikowo Stare, gm. Czerwińsk, woj. płockie

Informator Archeologiczny : badania 12, 198-199

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RACIĄŻ
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii
w Łodzi

Badania prowadziły mgr Elżbieta Grzelakowska i mgr Krystyna Włodzimierska. Opiekę naukową sprawował doc. dr Jerzy Kmiecicki. Finansował Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy. Dziesiąty sezon badań, Grodzisko kasztelańskie /XIII w./.

Badania koncentrowały się w północno-zachodniej części grodziska na obiekcie mieszkalnym i konstrukcji wału. W wypełniku obiektu natrafiono na materiał zabytkowy charakterystyczny dla III okresu wczesnego średniowiecza. Wśród inwentarza zabytków występowały typy znane z wcześniejszych badań. Po raz pierwszy znaleziono trzewik pochwy miecza. Obiekt mieszkalny znajdował się w odległości około 2 m od linii wału. W północnej części grodu wał obronny stanowił nasyp ziemny ograniczony od strony grodu belami drewna poziomo ułożonymi na sobie, które umacniały pionowo osadzone bierwiona. Drewniane konstrukcje zachowały się na całej odsłoniętej linii wału. Pierwotnie musiały one być oblepione gliną, która w czasie pożaru grodu osunęła się do jego wnętrza.

W wykopach zlokalizowanych na majdanie odsłonięto 4 jamy odpadkowe. Jedną z nich zawierała materiał ceramiczny charakterystyczny dla III okresu wczesnego średniowiecza, pozostałe datowane są na II okres wczesnośredniowieczny.

Materiał archeologiczny znajduje się w magazynie terenowej Bazy Archeologicznej w Białych Błotach, gm. Chojnice, a dokumentacja w Katedrze Archeologii UŁ.

Badania będą kontynuowane.

RADZIKOWO STARE, gm. Czerwińsk
woj. płockie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Iwona Dąbrowska z ekipą Muzeum Narodowego w Prilepie w ramach polsko-jugosłowiańskiej umowy. Finansował IHKM PAN. Trzeci sezon badań. Wczesnośredniowieczne i średniowieczne miejsce kultowe.

Stanowisko zwane "Gaikiem", położone na wzniesieniu morenowym, w profilu posiada kształt ściętego stożka, w planie dość regularnego owalu o rozmiarach 40 x 60 m.

Badania koncentrowały się na osi wschód-zachód w jego południowej części. Przekopano łącznie 146 m².

W wykopach XV, XVI, XVII, XIX, XX, XXI stwierdzono układ stratygraficzny analogiczny do notowanego w tej części stanowiska w latach poprzednich. W warstwie III tzw. kulturowej, miejscami ze śladami spalenizny, zlokalizowano trzy paleniska o konstrukcjach kamiennych, dziesięć jam w tym sześć po słupach oraz liczne bruki kamienne. Jama 7/78, owalna, o rozmiarach 2,6 x 1,6 m, miąższości 0,8 m. W obrębie jej zlokalizowano fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych, grot żelazny z zadziarami oraz kiel dzika. W tej części wzniesienia odkryto poza tym trzy wielkie głazy usytuowane w odległości 3-4 m od siebie, po linii wschód-zachód.

W wykopie XIV na koronie wału w części wschodniej wzniesienia zlokalizowano warstwy nasypowe związane najpewniej z okresem przebudowy i poszerzenia stanowiska w kierunku wschodnim.

W wykopach VII i VIII, część południowa wzniesienia, odkryto dalszy wschodni odcinek bruku kamiennego w obrębie jamy owalnej z naczyniem ofiarnym z XII/XIV wieku. Bruk ten o wymiarach 4 x 1,5 m zbudowany niezwykle starannie z niewielkich polnych i łupanych kamieni zorientowany był po linii wschód-zachód. Eksploracja bruku oraz jama 8/78 dostarczyły niezwykle interesujący materiał. Jama posiadała w górnej partii kształt owalny, w dolnej prostokątny. W profilach i w planach czytelna była wyraźnie dwufazowa konstrukcja obiektu. W górnej partii zlokalizowano fragmenty naczyńia obtaczanego z XI wieku, na dnie zaś fragmenty naczyń ręcznie lepionych z VII wieku.

Uzyskane wyniki badań pozwalają sądzić, iż opisana wyżej jama z brukiem w górnej partii budowana najpewniej w trzech fazach chronologicznych stanowiła miejsce ofiarne, którego długotrwałość od VII po wiek XIV, świadczy o szczególnej wadze i tradycji tego miejsca. Wyniki badań trzech kolejnych sezonów wykopaliskowych potwierdzałyby przypuszczenie, iż badane wzniesienie pełniło funkcję miejsca kultowego nie tylko w okresie poprzedzającym przyjęcie chrześcijaństwa, ale i w wiekach późniejszych.

Badania będą kontynuowane.

RADOM-PIOTRÓWKA
Stanowisko 2

P. P. Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Łodzi.